

(א) פסחוס מה' (ג) ג' נע' חוס' לעיל ק"ג. ד"ה וזח המהרש"א (ד) ב"ב ל"ה (ו) שבוטות מו: ב"ב נ"ב. (ה) בגנדי נמח' רש"ש.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה כל ק' לו וכו' חייב שתיים: (ב) ה"ב ד"ה ותנא וכו' אבל לא שילא למיב: (ג) ד"ה והא וכו' דמטעם: (ד) בא"ד גיגול להשאל לאורו שם כ"ד:

גליון הש"ס

ת"ה הוא רבא. ומינה למי"ד בח"פ ע"ל דף ג ע"א ת"ה חז:

מוסף רש"י

בשעה שאינו בקום אכול צלי. דאין לו היכר אכילת צלי (מנעור יום) אינו דין שיטעו בללו ולא תאכלו (פסחים מ"א). דאכלי חושלא. שטריס קולפוס, שנכנסו צדעה ודאו אותה תבולה השטוחה עם לשמא, וקו"ל שן מועדת היא לעולם וכו' היא צדעות הקיזק מוק שלם משלמת ואין עדים מעידין מה אכלו, מעט או הרבה, ועטו צבל השדה כי הרבה אכלו יומר ממי דמיהן של עיני הללו (דב"ב ב"ב ל"ד). ויכול לטעון עד כדי דמיהן. של עיני, מי"ט מינו דיוכל לומר בעל השדה לקוחין הן נדי, דהא תפיס צבו ומיהן, כי קאמר נמי ק' וכן ק"ל מהיהן, וקו"ל האי מהיהן בשבועה, אכל נטפי ממדי דמיהן ליכא מינו לא מהיהן אלא צדעים (שם). וזגי דסרבלא. מספריס על סוקינ גנדיס (שבועות הו:). ומלאפיקינהו רבא מימיהן, מימיהן. שהיחא תבועה עדיס שהן עלו ואמר שהשאלים לאפי התומים, ומלאפיקינהו רבא מימיהן, ש"מ דפבירא ליה אי הוה אבוהין קאמן ואמר לקוחין הן צדי אינו נאמן בשבועה, דאי מהיהן און היינן טענינן שביר יממי אביהס לקחם ממך, ודוקא ספרי דאגדתא, שאין דאס עשוי ללמוד בהס דמיר, אבל שאר ספריס אינן עשויין להשאל ולהשכיר, לפי שמתקלקלין, כמו ששנינו (ב"מ כ"ט:). כגומא ספריס לא ילמד אתם לתמנה ולא יקרא אתם עמו, ויכול לומר לקוחין הן צדי ואין צריך לכתוב שער מכירה אלא לרווחא דמילתא שלא יטעך לשבע, וכן קולתו מוכיחא ה"ה (שם). הדרין עלך המקביל

המקביל שדה מחבירו פרק תשיעי בבא מציעא קטז.

יטירה הוא. ללא משום שאר דברים וכיון דיתירא הוא ללא וכתביה קמתא שדייה נמי אריחים ורכב שאין לך להוציא ממשמע כי נפש הוא חובל על כרחך. אבל הכא כי אם צלי אש לאו לאוהרה אמת לאוסופי לאו יטירה אלא כדמיה ומ"מ נא

HebrewBooks.org © Moznanim Publishers. No commercial use allowed.

יתירא הוא כיון דיתירא הוא שדייה אריחים ורכב אבל הכא כי אם צלי אש לאו יטירה הוא דמבעי ליה לכדנתיא ^(א) בשעה שישנו בקום אכול צלי ישנו ויבבל תאכל נא בשעה שאינו בקום אכול צלי אינו בבל תאכל נא תניא כוותיה דרב יהודה דחבל זוג של ספרים וצמד של פרות חייב שתיים זה בעצמו וזה בעצמו אינו חייב אלא אחת ותניא אידך חבל זוג של ספרים וצמד של פרות יכול לא היא חייב אלא אחת ת"ל לא יחבול ריחים ורכב מה ריחים ורכב שהן מיוחדין שני כלים ועושין מלאכה אחת וחייב על זה בפני עצמו ועל זה בפני עצמו אף כל דברים שהן שני כלים מיוחדים ועושין מלאכה אחת חייב על זה בפני עצמו ועל זה בפני עצמו ההוא גברא דחבל סכינא דאשכבתא מחבריה אתא לקמיה דאביי וצ"ל זיל אהדריה דהוי ליה כלי שעושים בו אכול נפש ותא קום בדינא עלה רבא אמר דלא צריך למיקם בדינא עלה ויכול לטעון עד כדי דמיהן ואביי לית ליה ההיא סברא מאי שנא מהנהו עיזי דאכלי חושלא בנהרדעא ואתא מרא דחושלא ותפס ליה וקא טעין טובא ואמר אבוה דשמואל יכול לטעון עד כדי דמיהן והתם לאו מירי דעברא לאושולי ולאוגורי הוא הכא מירי דעביד לאושולי ולאוגורי הוא דשלה רב הונא בר אבין ידברים העשויין להשאיל ולהשכיר ואמר לקוחין הן בידי אינו נאמן ורבא לית ליה האי סברא והוא רבא אפיק זוגא דסרבלא וספרא דאגדתא מיתמי בדברים העשויין להשאיל ולהשכיר אמר לך רבא האי נמי כיון דמפיגמא קפדי אינשי ולא מושלי:

הדרין עלך המקביל

אפילו בריחים ורכב אלא אחת ע"כ גרס ר"ח: בלא וי"ו וכן גרס ר"ח: ב"ר"ם שעושיין בהם אוב"ב נפש. נראה לר"י דוקא כלים אבל אוכלים עלמנן מותר לחבול: והא רבא אפיק זוגא דסרבלא וספרא דאגדתא ב"ו. ומינה דהכא משמע (א) מטעם דעשוין להשאל ולהשכיר לחוד אינו נאמן לומר לקוחין הן צדי וצפרק כל הנשבעים (שבועות דף מ:). גבי ראוהו שהטמין כלים תחת כנפיו ואמר לקוחין הן אינו נאמן קאמר ולא אמרן אלא בצעל הציט שאינו עשוי למכור כליו וכלים שאין דרכן להטמין וצאיניש דלא נניע אבל ליכא כל הני נאמן ולא אמרן אלא צדצרים העשוין להשאל ולהשכיר משמע אפילו צדצרים העשוין להשאל ולהשכיר צעי כל הני ונראה לר"ת כגרסת הספריס שינים וכן ר"ח ובכולו לא אמרן אלא צדצרים שאין עשוין להשאל ולהשכיר אבל עשוין אין נאמן אפילו ליכא

הדרין עלך המקביל

חזא מכל הני וא"ת דהכא משמע דספריס עשוין להשאל ולהשכיר אפילו ספרא דאגדתא כל שכן שאר ספריס כדאמר בכתובות (דף ג:). וזקתו עומדת לעד זה הכותב ספריס ומשאלין לאחרים וקשה דתמן צהגול צתרא (ב"ק דף קד: ושם) המכיר כליו וספריו ציד אחר אם יא לאו שם גניבה צעיר ישבע כמה נתן ויעול ואם לאו כל הימנו שאני אומר מכרס לאחר ולקחס זה הימנו ואמתי יהיה נאמן זה לומר נגנזי לי צמוג דאי צעי אמר השאלתיו לך ואף על גב דקאמר צפרק כל הנשבעין דאחזקי אינשי בגנזי לא מחזקינן ואין נאמן לומר גנוזים צמוג דאי צעי אמר שאלים היינו היכא דאמר נגנז לי אחר נגנז לי ומכרס לך לאו היינו אחזקי אינשי בגנזי דהא כמה גנזי איכא צשוקא ונראה לרבינו תס דהתם איירי במכירים שאין צעל הספריס רגיל להשאל (ו) אותן שהם צידו ולמורי ה"ר דודי נראה לתרן דמנו להוציא לא אחזקינן * ומינה למי"ד בחוקת הצמים (ב"ב דף מ"ד) דאמר מגו להוציא צ"ל כפירוש ר"ת וא"כ אפילו לא יא לאו שם גניבה צעיר נאמן לומר גנוזים היכא דמלי למימר השאלתים לך:

הדרין עלך המקביל

קנז א מ"י פ"ח מהל' קרנן פסח ה"ל ד: קנז ב מ"י פ"ג מהל' מלוה ולה ה"ל ג ועיין בהשגות ובמגיד משנה סמג לז"ח קפ"א טו"ש ע"מ ח"מ ס"ג סע"ף י:

קנז ג מ"י שם טו"ש ע"מ ח: קס ד מ"י פ"ג מהל' מלוה ולה ה"ל ג ועיין בהשגות ובמ"מ ובכ"מ פ"ח מהל' טוען וטוען הלכה צ סמג ע"ש ז"ה טו"ש ע"מ ח"מ ס"י ע"ב סע"ף י:

קסא ה מ"י פ"ח מהל' טוען וטוען הלכה ג סמג שם טו"ש ע"מ ח"מ ע"ב וסע"ף י"ח וסע"ף י"ט: קסב ו מ"י שם סמג שם טו"ש ע"מ ח"מ ס"י סע"ף י"ח וס"י קנ"ג סע"ף י:

קסג ז מ"י שם ה"ל י: קסד ח מ"י שם ועיין במ"מ סמג שם טו"ש ע"מ ח"מ ס"י ע"ב סע"ף י"ט וע"ש:

תורה אור השלם 1 אל תאכלו ממנו נא ובשל מבשל בפנים פי אם צלי אש ראשו על קרציו ועל קרבו. שמות יב ט 2 לא יחבל רחוק ורובב פי נפש הוא חבל: דברים כ ד